

TUCHTCOLLEGE VOOR DE KYNOLOGIE IN HOGER BEROEP

Zaaknummer: 21-009

Datum uitspraak: 30 mei 2022

Uitspraak op het hoger beroep van:

XXXXXX
wonende te XXXXXX
verschenen in persoon
hierna te noemen: **appellante**

en

1. de vereniging met volledige rechtsbevoegdheid
XXXXXX
gevestigd te XXXXXX
vertegenwoordigd door XXXXXX
verweerster
hierna te noemen: **Rasvereniging**

2. De vereniging met volledige rechtsbevoegdheid
**Vereniging Raad van Beheer op Kynologisch
Gebied in Nederland**
gevestigd te Amsterdam
gemachtigde: mevrouw mr. D. Dokkum
verweerster
hierna te noemen: **Raad van Beheer**

---

1. Het verloop van de procedure

- 1.1. Bij uitspraak van het Tuchtcollege in eerste aanleg van 2 december 2021 heeft het Tuchtcollege in eerste aanleg de aan appellante verweten gedragingen bewezen verklaard en appellante daarvoor strafbaar geacht. Appellante is veroordeeld tot een onvoorwaardelijke diskwalificatie voor een periode van 2 jaar.
- 1.2. Tegen deze uitspraak is appellante bij brief ingekomen bij de Raad van Beheer op 23 december 2021 in verzet gegaan bij het Tuchtcollege voor de Kynologie in eerste aanleg. Bij mail van 27 december 2021 is appellante in hoger beroep gekomen bij het Tuchtcollege voor de Kynologie in hoger beroep. Appellante heeft de brief gelijktijdig aangetekend verzonden. De gronden van het hoger beroep zijn opgenomen in deze brief.
- 1.3. Mevrouw mr. D. Dokkum heeft namens de Raad van Beheer schriftelijk gereageerd op het hoger beroep en de gronden daarvan.
- 1.4. Het Tuchtcollege in hoger beroep heeft de zaak ter zitting behandeld op 24 maart 2022, alwaar appellante via beeldverbinding is verschenen. Namens de Rasvereniging is XXXXXX eveneens via beeldverbinding verschenen. Namens de Raad van Beheer is mw. mr. D. Dokkum verschenen. Na de hoorzitting is bepaald dat uitspraak zal worden gedaan.

2. De omschrijving van het verweten gedrag in eerste aanleg

2.1. Appellante wordt de volgende gedraging verweten:

Dat zij als lid van de rasvereniging XXXXXX met een hond – zijnde XXXXXX (NHSB XXXXXX) – heeft gefokt, terwijl deze aantoonbaar lijdt aan een aandoening die als fokuitsluitend wordt aangemerkt in artikel 4.3.2. van het Verenigingsfokreglement (VFR) van die rasvereniging.

Appellante wordt verder verweten dat zij met een hond – zijnde XXXXXX (NHSB XXXXXX) – heeft gefokt, terwijl deze aantoonbaar lijdt aan een aandoening die de gezondheid en het welzijn van de hond en/of de nakomelingen ernstig in gevaar kan brengen, namelijk dat de hond lijdt aan de aandoening 'Elleboogdysplasie'. Dit blijkt uit de uitslag van het 'Elleboogdysplasie'-

onderzoek van 7 augustus 2019. De gewraakte dekking heeft plaatsgevonden op of omstreeks 23 januari 2020, 17 februari 2020 en op 17 februari 2021.

De aandoening 'Elleboogdysplasie' is verwoord in het Verenigingsfokreglement van zowel de rasvereniging Nederlandse Labrador Vereniging als Labrador Kring Nederland.

Overtreding van artikel VI.3 lid 2 jo. artikel VI.3 lid 3 Kynologisch Reglement.

3. De standpunten van appellante en verweerders in hoger beroep

3.1. Standpunt appellante

3.1.1. Appellante erkent dat ze heeft gefokt met XXXXXX in de genoemde periode met uitzondering van 23 januari 2020.

Appellante erkent niet dat XXXXXX lijdt aan een erfelijke aandoening die de gezondheid en het welzijn van de hond en/of de nakomelingen ernstig in gevaar kan brengen.

3.1.2. XXXXXX ging naar een paard en kwam toen met een poot vast te zitten. Volgens appellante is daardoor later ED bij XXXXXX geconstateerd. De reu heeft 30 tot 40 puppen op de wereld gezet. Slechts één daarvan bleek later kreupel te zijn. En die ene pup is al op jonge leeftijd gesteriliseerd. Het is bekend dat honden die al vroeg gesteriliseerd worden een verhoogde kans op ED hebben.

Een dierenarts uit Drachten heeft gezegd dat honden waarvan is vastgesteld dat ze geen ED hebben later toch kreupel zijn geworden.

3.1.3. Appellante vindt het vreemd dat fokken met een Labrador met ED niet is toegestaan terwijl het bij kleinere rassen wel is toegestaan. Dat is niet eerlijk en verwarrend. Of je staat het toe of je staat het niet toe maar niet bij het ene ras wel toestaan en bij het andere ras niet. Daarbij komt dat de Raad van Beheer zegt dat het raadzaam is om niet met die dieren te fokken. Dat is wat anders dan dat het verboden is. Ook is appellante van mening dat de XXXXXX onvoldoende heeft gewaarschuwd.

3.1.4 Appellante vindt het vreemd dat fokkers worden gestraft terwijl er wel stambomen worden afgegeven. Voorts reageert appellante verontwaardigd op de vraag waarom ze geen CT scan heeft laten doen om aan te tonen dat de oorzaak

Zaaknummer: 21-009

Datum uitspraak: 30 mei 2022

de beknelling bij het bezoek aan het paard is geweest. Appellante ziet niet in waarom ze dat zou doen.

3.1.5. Naarmate de zitting vordert raakt appellante steeds meer geagiteerd. Appellante geeft duidelijk aan het niet eens te zijn met de gang van zaken en zegt dat het haar allemaal niets meer interesseert en dat ze zich niets zal aantrekken van de uitspraak. Voorts zegt appellante dat ze zelf geen Labrador meer gaat fokken maar dat er genoeg familieleden en kennissen in de buurt wonen.

3.2. Standpunt verweersters

3.2.1. Verweersters verzoeken het Tuchtcollege in hoger beroep om de uitspraak van het Tuchtcollege voor de Kynologie in eerste aanleg te bekrachtigen.

3.2.2. Raad van Beheer stelt dat uit DNA onderzoek is gebleken dat er zoals appellante stelt sprake is van 2 nesten en niet van drie nesten. Dat laat onverlet dat de reu wel twee nesten heeft voortgebracht en de geconstateerde overtredingen dus zijn begaan.

3.2.3. Raad van Beheer ontkent dat slechts wordt geadviseerd om met honden met deze aandoeningen niet te fokken onder verwijzing naar artikel VI.3 Kynologisch Reglement waarin staat dat niet gefokt mag worden met honden die aantoonbaar lijden aan een aandoening die de gezondheid en/of welzijn ernstig in gevaar kunnen brengen. Niet alleen van de nakomelingen maar ook van de hond zelf. Daarvan is bij LPC sprake.

3.2.4 Raad van Beheer heeft voorts onder de aandacht gebracht dat in eerste aanleg een onvoorwaardelijke diskwalificatie van de persoon voor de duur van vier jaar is gevorderd. In een weloverwogen uitspraak heeft het Tuchtcollege voor de Kynologie in eerste aanleg een beduidend lagere straf van slechts 2 jaar opgelegd. Raad van Beheer kan zich hier wel in vinden en verzoekt het Tuchtcollege voor de Kynologie in hoger beroep de uitspraak in eerste aanleg te bekrachtigen.

4. De beoordeling door het Tuchtcollege in hoger beroep

4.1. Bevoegdheid en ontvankelijkheid

4.1.1. Het Tuchtcollege is bevoegd over deze zaak te oordelen omdat appellante ten tijde

Zaaknummer: 21-009

Datum uitspraak: 30 mei 2022

van het haar verweten gedrag lid was van een vereniging, die is toegelaten tot het lidmaatschap van de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland. Op

grond van de statuten van die vereniging is appellante onderworpen aan de rechtsmacht van de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland.

Voorts is het Tuchtcollege voor de Kynologie bevoegd in deze zaak te oordelen omdat door appellante bij de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland, een dekaangifte en/of een geboorteaangifte is ingediend waarmee appellante de rechtsmacht van de Raad van Beheer en de werking van het Kynologisch Reglement aanvaardt vanaf het moment van de dekking en/of de geboorte waarvoor de aangifte is gedaan (artikel III.20 Kynologisch Reglement).

Het Tuchtcollege voor de Kynologie is bovendien bevoegd nu de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland appellante op haar verzoek het recht heeft verleend op het voeren van een kennelnaam. Deze kennelnaam voerde zij op het moment van het haar verweten gedrag. Op grond van artikel III.46 van het Kynologisch Reglement is zij daarom onderworpen aan de rechtsmacht van de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland.

5.1.2. Appellante heeft tijdig hoger beroep ingesteld en de gronden van het hoger beroep ingediend. Ook heeft appellante het verschuldigde griffierecht tijdig voldaan. Op grond van de bepalingen in artikel 70 van het Procesreglement Tuchtrecht als onderdeel van het Kynologisch Reglement (oud) van de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland is appellante ook ontvankelijk in haar beroep.

5.2. Het verweten gedrag

5.2.1 Appellante heeft het verweten gedrag bekend, althans voor wat betreft twee van de drie genoemde dekkingen, welke bekentenis tot het bewijs heeft gebezigd. Het Tuchtcollege in hoger beroep is dan ook van oordeel dat appellante artikel VI.11 lid 1 van het Kynologisch Reglement (geldig vanaf 1 juli 2020) heeft overtreden, alsmede artikel 18 van de FCI International Breeding Rules en daar strafbaar voor is.

6. Bewezenverklaring

6.1. Op grond van de feiten en omstandigheden die zijn vervat in de hierna genoemde bewijsmiddelen in onderling verband en samenhang, komt het Tuchtcollege voor de Kynologie in hoger beroep tot het oordeel dat bewezen is dat appellante de verweten

gedragingen in twee van de drie genoemde perioden heeft begaan en dat deze gedragingen gekwalificeerd kunnen worden als een tuchtrechtelijk vergrijp.

6.2. Het Tuchtcollege voor de Kynologie in hoger beroep acht het niet aannemelijk dat de bij XXXXXX (NHSB XXXXXX) geconstateerde 'Elleboogdysplasie' veroorzaakt is door een beknelling zoals beweerdelijk gesteld door Appellante. Voorts heeft appellante geen enkel bewijs voor die stelling overgelegd en weigert appellante een CT scan uit te laten voeren.

In de reglementen staat dat je niet met een dier mag fokken indien deze lijdt aan 'Elleboogdysplasie', wat daar ook de oorzaak van is. Ook al zou de beknelling de oorzaak zijn geweest dan nog is het dus niet toegestaan om met deze reu te fokken.

7. Bewijsmiddelen

7.1. Nu appellante het ten laste gelegde feit heeft bekend en heeft aangegeven twee keer te hebben gefokt met een reu die LPC heeft, volstaat het Tuchtcollege in hoger beroep met de navolgende opsomming van de bewijsmiddelen, als bedoeld in art. 64 lid 5 juncto art. 69 lid 3 van het Procesreglement Tuchtrecht:

1. de verklaringen van appellante zoals afgelegd ter zitting in hoger beroep op 24 maart 2022;
2. de verklaringen van appellante in het beroepschrift d.d. 27 december 2021;
3. de verklaringen van appellante in het verweerschrift d.d. 5 juli 2021 in eerste aanleg.

8. Strafbaarheid van het bewezenverklaarde

8.1. Er is niet gebleken van omstandigheden die de strafbaarheid van het bewezenverklaarde uitsluiten, zodat dit strafbaar is.

8.2. Het bewezenverklaarde levert het volgende tuchtrechtelijk vergrijp op: Appellante heeft meerdere keren een reu laten dekken terwijl ze wist of behoorde te weten dat de hond lijdt aan een fokuitsluitende grond volgens het Verenigings Fokreglement van de XXXXXX, zoals gedeponeed bij en goedgekeurd door de Raad van Beheer.

9. Strafbaarheid van appellante

9.1. Geen omstandigheid is aannemelijk geworden die de strafbaarheid van de appellante ten aanzien van het bewezenverklaarde uitsluit, zodat appellante strafbaar is.

Appellante heeft de gedraging begaan en is daar strafbaar voor.

10. Oplegging straf of maatregel

10.1. Het Tuchtcollege voor de Kynologie heeft in hoger beroep de op te leggen straf bepaald op grond van de ernst van het feit en de omstandigheden waaronder dit is begaan en gelet op de persoon van appellante. Het Tuchtcollege voor de Kynologie in hoger beroep maakt zich ernstig zorgen over het feit dat uit de houding van appellante ter zitting duidelijk viel af te lezen dat appellante de ernst van het verweten gedrag niet in ziet en zeker geen berouw heeft getoond.

10.4. Gelet op het vorenstaande acht het Tuchtcollege in hoger beroep de navolgende uitspraak passend en geboden.

11. De toepasselijke bepalingen

11.1. De beslissing berust op Artikel VI.3 lid 2 jo. Artikel VI.3 lid 3 van het Kynologisch Reglement.

12. De beslissing

12.1 Het Tuchtcollege voor de Kynologie in hoger beroep:

- verklaart zich bevoegd om van de tuchtzaak in hoger beroep kennis te nemen;
- verklaart appellante ontvankelijk in haar beroep;
- bekrachtigt de uitspraak van het Tuchtcollege voor de Kynologie in eerste aanleg;

Zaaknummer: 21-009

Datum uitspraak: 30 mei 2022

Deze uitspraak is gewezen te Amsterdam op 30 mei 2022 door mevrouw mr. A.A. Jurgens-Boot, voorzitter, de heer A.E. Chatzakis, vice voorzitter, de heer R.A.J. Smits en de heer L.M.E. Verheugt, leden, in tegenwoordigheid van de heer H. Doornbusch, secretaris.

De heer A.E. Chatzakis, heer R.A.J. Smits en de heer L.M.E. Verheugt zijn buiten staat om deze uitspraak mede te ondertekenen.

De voorzitter,

De secretaris,

Mw mr. A.A. Jurgens-Boot

Dhr. H. Doornbusch